

Сказуемо-то, кога показва, че дѣйствиѣ, или состояніе продължавало да принадлежи на подлежаще-то въ то время, кога друго дѣйствиѣ ставало, или станало прѣди онова время, по което говорятъ за него, стои въ *протяжно прошедше время*.

3. Въ прѣдложеніе: *Азъ днесъ дойдохъ найрано въ классъ*, сказуемо-то: *днесъ дойдохъ найрано въ классъ*, показва, че Пенко дошълъ въ классъ прѣди онова время, по което говори за него, безъ да показва отношеніе къмъ друго время.

Сказуемо-то, кога показва, че дѣйствиѣ, или состояніе принадлежало на подлежаще-то прѣди онова время, по което говорятъ за него, безъ да показва отношеніе къмъ друго время, сир. безъ опрѣдленіе кога, стои въ *неопрѣдлено прошедше время*.

4. *Имашь ли писанъ урока си?*—попыта Пенко Цоня,— *Азъ сжмъ го написалъ отколъ*,—отговори Цоньо.—Въ прѣдложеніе: *азъ сжмъ го написалъ отколъ*, сказуемо-то: *сжмъ го написалъ отколъ*, показва, че Цоньо писалъ прѣди онова время, по което говорятъ, и написано-то стои во время-то на разговора.

Сказуемо-то, кога показва, че дѣйствиѣ-то принадлежало на подлежаще-то прѣди онова время, по което говорятъ за него, а слѣдствие-то отъ това дѣйствиѣ существува во время-то на разговора, стои въ *прошедше время*.

5. Въ прѣдложеніе: *Кога дойде Пенко въ класса, Цоньо си бльше казалъ урока*, сказуемо-то: *си бльше казалъ урока*, показва, че Цоньо си былъ казалъ урока прѣди онова время, въ което дошълъ Пенко въ класса и което е такожде прѣминяло.

Сказуемо-то, кога показва дѣйствиѣ, или состояніе, което е принадлежало на подлежаще-то прѣди друго прѣминяло время, стои въ *попрошедше время*.

6. *Ты си былъ ималъ хубаво позиче*—каза Цоньо Пенку—